

JOULUMARKKINAT

Runsaudenpula

Muutama vuosi sitten uskallettiin varoittaa joulun kaupallistumisesta: *”Laps` hankeen hukkuu, unhoittuu.”* Ateistinen virtaus pyrki nostamaan päätään: *”Kaikkeen ne sitä Jeesusta sekoittaa; nyt jo jouluunkin!”* Hengellisyys ei ollut silloin pop.

Nyt on tilanne toinen. Joukkotiedotusvälineet ovat saaneet aikaan vallankumouksen. Hengellisestä tarjonnasta on ”runsauden pula”. Meillä on ”ostajan markkinat”. Radio Dei ja TV7:n tarjoavat valtavat määrät hengellistä ohjelmaa. Mediassa on suorastaan kova kilpailu ohjelman tarjoajien kesken. Eetteri on täynnä hengellistä ohjelmaa, sitä tulee ”ovista ja ikkunoista” – joka tuutista.

Markkinakojuja lukematon määrä

Markkinakojuja on lukematon määrä. Jokainen panee parastaan saadakseen mahdollisimman hyvän myyntituloksen. Jokainen kehuu omaansa ainoana oikeana ja nimenomaan alkuperäisenä evankeliumina (originaalina).

Markkinavieraalle jää välttämättä käsitys: sama tuote eri kääroissä! Mutta eivätkö monet kojut merkitse resurssien tuhlausta – ja kansan pettämistä? Onko mitään järkeä siinä, että saman tuotteen erottaa toisistaan vain käärepaperi? Ja miten tämä kaikki sopii yhteen Jeesuksen rukouksen kanssa ”että he yhtä olisivat” (Joh.17:11)? Eikö erillään toimiminen kumoa tehokkaasti kaikki hurskaat yhteyspuheet? Eikö ”uskottavuusongelma” ole ilmeinen? Miksi tästä ongelmasta ei suostuta edes keskustelemaan, vaikka se tehokkaasti torpedoi hengellisen työn?

Hengellistä musiikkia tulee lähes nonstopina – yötä päivää. Mediamylly vaikuttaa niin tehokkaalta, että luulisi Suomen kansan kristillistyvän muutamassa viikossa. Tunnelmaa on Suomi täynnä, mutta tämä ei vielä takaa **elämänmuutosta**.

Kalastajia (Vilho Rantanen)

*Mut tuota seikkaa valittavat yhä viisahat,
käy aina tora kesken kalamiesten.
Niin karsahasti katsotahan veljeen, naapuriin,
ja työtä tehdään suuta pahaan piesten.*

*Ties kuinka monta venekuntaa soutaa pystypäin
ja huutaa kopein äänin, vihan suulla:
”Nää kalavedet kuuluvat vain meille yksistään.
Ei oikeutta niihin kellään muulla.”*

*Noin nuottamiehet kateelliset ihan tahallaan
on rikkomassa Isäntänsä sanaa.
Ja filisteat ilkkuu: ”Kuulkaa, kuinka äkeissään
taas kristikalastajat riitaa manaa.”*

*Ei kukaan muista totuutta, mi sanottu jo on:
"Ei meri meidän oo, vaan Meren Herran."
Ei kenkään omaan tiliinsä saa täällä kalastaa,
vaan saalis kootaan yhteen koppaan kerran.*

*Ja silloin, luulen, kalamiehet toraa pitäneet
pian pistetähän tornin mustaan koppiin,
ja siellä kaikki riitamiehet, kukin nurkassaan,
saa aapiskirjan käteen, pannaan oppiin.*

Jouluale

Markkinapuheet eivät aina ole välttämättä kovin syvällisiä ja yleviä. Elämme **joulualen** keskellä. Helppoheikit ovat asialla. Halvalla menee, mutta menköön!

Pelastusta tarjotaan halvalla: osallistamalla meidän ryhmän toimintaa. Tule meille ja uhraa meille! "Osallistuminen" on avainsana. Tästä ei kuitenkaan ole seurauksena kansan heräämistä. Johannes Kastajalla ja Paavalilla ei ollut teknisiä välineitä apunaan. He julistivat yksinkertaista parannussaarnaa – ja kansa heräsi.

Suuri myymälä

Kristinuskosta on tehty marketti, jossa ihmiset shoppailevat – ja viihtyvät. VIIHDE ON HYVÄKSI! Onhan paljon hengellisiä kirjoja ja lehtiä. On myös kasetteja ja DVD:tä. Ihminen on luonnostaan uskonnollinen. Tämä kaikki ei kuitenkaan välttämättä auta ihmistä uskontielle. Korkeintaan se saa aikaan jonkinlaista "myötämielisyyttä" asioita kohtaan. Uskonnollisuuden nälkään löytyy monenlaista purtavaa. Suruttomien pään alle tarjotaan hengellisiä tyynyjä: Nuku rauhassa!

Kilpalaulanta

Kilpailu on oikea sana kuvaamaan median hengellistä jouluantia. Jokainen laittaa parastaan. Jokainen pyrkii oman ryhmänsä esiintuontiin parhaalla mahdollisella tavalla. Kilpakumppaneita ei varsinaisesti parjata, muttei heitä kiitetäkään. Sympatia ei kukoista. Yhteistyöstä ei ole puhuttakaan. Tai: yhteistyötä ja sympatiaa on täsmälleen yhtä paljon kuin on kahdella voittopalkintoa tavoittelevalla olympiajuoksijalla. Kaikki huomio keskittyy oman ryhmän eteenpäin menoon.

Kilpakosinta

Kuulijoista ja katsojista käydään armotonta taistelua – taistelua sieluista. Kaikki psykologian keinot ja median välineet otetaan käyttöön kannattajajoukon kasvattamiseksi. Helposti tällöin vesitetään evankeliumi ihmismielelle sopivaksi. Toisaalta ihmiset hakeutuvat sinne, missä julistus tapahtuu "korvasyyhyyn", 2. Tim.4:3.

"He ovat napolisjoita, kohtalonsa nurkujia ja vaeltavat himojensa mukaan; heidän suunsa puhuu pöyhkeitä, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden" (Juud.16).

Kilparahastus

Evankeliumin julistus jää toiselle sijalle, kun on kyseessä taloudellisten resurssien turvaaminen. Ahneus ja mammonan palvonta on tunkeutunut voimalla hengellisiin piireihin. Jokaisen esityksen jälkeen mennään röyhkeästi kuulijoiden rahakukkarolle. Työtä tehdään antaumuksella – rahan kiilto silmissä! Tiedämme, että Amerikassa Herran kansan rahastus on saavuttanut valtavat mittasuhteet. Suomi on tulossa pienellä viiveellä perässä. Eihän siinä mitään pahaa, jos Jumalan valtakunnan hyväksi kootaan rahaa, mutta lahkokarsinat eivät mielestäni ansaitse uskovien tukea. Näillä rahoilla rakennetaan uusia raja-aitoja Herran kansan välille. Itse en ainakaan halua moisia aitoja rahoittaa!

Syy surkeaan tilanteeseen (materialismin ylivaltaan) on löydettävissä **sekä puhujissa että kuulijoissa**. Muutamat puhujat pitävät niin erinomaisia ”kolehtisaarnoja”, että niitä herkkäuskoisen on miltei mahdotonta vastustaa.

Toisaalta uskovia on helppo jymäyttää: *”Totta luulen, kristikansa narrattavaks` kai on herkin. Jos vain liikkuu hurskain elein, osaa tehdä ristinmerkin”* (Vilho Rantanen).

Kaksi rahastoa

Uskovalla on mahdollisuus kartuttaa kahta rahastoa:

- 1) Jumalan temppelein (ekklesian) rahastoa.
- 2) Lahkolaiskarsinan rakennusrahastoa, jonka varat menevät uusien karsina-aitojen rakentamiseen ja entisten uskovien välisten muurien vahvistamiseen.

Kymmenykset

Joskus vielä annetaan ymmärtää, että Jumalan siunaus on kolehdistasi ja nimenomaan kymmenyksistä riippuvainen. Jos et anna kymmenyksiä, joudut Jumalan kirouksen alle. Näillä uhkauksilla uskova laitetaan melkoiseen ”ruuvipenkkiin”.

1. KYMMENYKSET (David Pawson)

En voi koskaan kehottaa kristittyjä maksamaan kymmenyksiä. Se kuuluu Vanhan Liiton lakiin. Se kuuluu Mooseksen lakiin. Sitä ei koskaan mainita Uudessa testamentissa pakanauskovista puhuttaessa. Juutalaiset tekivät niin, mutta ketään pakanakristittyä ei koskaan kehoitettu maksamaan kymmenyksiä. Meitä kehoitetaan antamaan.

Kuuntelin nuoren miehen saarna kymmenyksistä. Hän sanoi näin – ja oli tarpeeksi rehellinen sanoakseen tämän. ”Kymmenysten maksamiseen liittyy siunauksia.” Hän luki: ”Koetelkaa siis minua, ettenkö avaa taivaan akkunoita ja vuodata siunaustani yllenne” – kohdat. Sitten hän sanoi, että kymmenysten maksuun sisältyy myös kirouksia. – Mikä onkin ihan totta. Hän jatkoi kertomalla Vanhasta testamentista kuvauksen kirouksesta ja siitä, että lastenlapsemme ja lastenlastenlapset kärsivät ellemme tuo kymmenyksiämme.

Katsoin ilmeitä seurakunnassa ja ihmistenkasvoilta kuvastui pelko siitä, että he aiheuttavat kärsimyksen jälkipolvilleen. Eikä ihme, että seuraavana sunnuntaina uhri oli aika iso.

Olin kauhuissani ja sanoin, että tuo on ilkeää. UUDESSA TESTAMENTISSA PELAAVAT AIVAN TOISET LAIT! Herra rakastaa ”iloista antajaa”. Se ei tarkoita synkkää ja niukkaa.

”Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa” (2. Kor.9:7).

Se merkitsee, että haluat antaa. Ei sitä, että ihmiset pakotetaan antamaan, etteivät heidän jälkeläisensä joudu kärsimään. SE KUULUI VANHAAN LIITTOON!

Jeesus markkinoiden suoelijaksi?

Ilman muuta on selvää, että kaikki haluavat olla hengellisellä asialla. Hengellisyys tosin tällöin ymmärretään varsin avarasti. Yleensä ollaan oikealla asialla aina siellä, missä Jumalan nimi mainitaan. Toisaalta evankeliumi nimenomaan joulunaikaan värittyy voimakkaasti sosiaalisesti - julistetaan sosiaalista evankeliumia! **Sana jää taka-alalle.** On rohkeata väittää, että markkinahumussa ollaan toteuttamassa Jeesuksen tahtoa. Olisikohan meidän joulumarkkinoilla Jeesuksen ruoskalle töitä? Taitaisi olla uskonpudistuksen paikka. Onko Herran huone täyttynyt tänään asioilla ja toiminnoilla, jotka eivät sinne varsinaisesti kuulu? Toisaalta onko Sana jäänyt syrjään? *”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirotut” (Martti Luther).*

14. Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaista ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.

15. Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoi ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaasi vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon.

16. Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: ”Viekö pois nämä täältä. Älkää tehkö minun Isäni huonetta **markkinahuoneeksi.**”

17. Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: ”Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut”. (Joh.2:14-17).

Rooman kirkon malli

Rooman kirkko huijasi aikanaan ihmisiltä rahaa **aneilla**. Kirkko uskotteli yksinkertaiselle kansalle, että aneita ostamalla voidaan ostaa sielun pelastus. Kirkko ”keritsi lampaansa”, mutta lampaat eivät saaneet kokea kirkon puolelta lainkaan huolenpitoa ja rakkautta. Aneiden avulla pyrittiin kynimään viimeisetkin villat. Kuka tänään sanoo, ettei uhraamalla määrättyihin hyviinkin tarkoituksiin päästä pelastuksen osallisuuteen? Kuka sanoo, ettei minkään puljun jäsenyys tuo pelastusta? Ainoastaan osallisuus Kristukseen, Jumalan valtakuntaan ja ekklesiaan on pelastava asia. Kuka rohkenee jouluhumun keskellä huutaa: lahkolaisuus vie helvettiin?

Oopiumia

Karl Marx julisti aikoinaan: *”Uskonto on oopiumia kansalle.”* Silloin kun evankeliumista luovutaan ja siirrytään tunnelmalliselle viihdelinjalle, uskonnosta tulee turruttavaa oopiumia. Vanhan

ihmisen ylle vedetään ”jumalisuuden kaapuun”, ja näin tuuditetaan ihminen väärään suruttomuuden rauhaan.

Suomalaisilla joulumarkkinoilla kukoistaa ”huumekauppa”. Virkavalta on kuitenkin haluton jäljittämään näitä ”aarnioita”. On kysymyksessä liian suuri kala. Liian moni on kytketty tähän hengelliseen huumekauppaan, bisnekseen. Liian monella on ”oma lehmä ojassa”.

Herätkää!

”Suomen kansa: tunne pahat tekosi. Herää jumalattomuudestasi ja herää jumalisuudestasi. Tee molemmista parannus” (Wilhelmi Malmivaara).

”Kansa herää aina siellä, missä papit alkavat soittaa hätäkelloa oman sielunsa tulipalosta pelastaakseen” (W.Malmivaara).

”Jos jokaisessa Suomen kirkossa pääsisi Herran tuli syttymään, polttamaan, valaisemaan ja muuttamaan ensi sijassa saarnaajan omaa sydäntä, voi kuinka pian kirkkomme täytyisivät Jumalan kansalla ja Jumalan kunnialla” (W.Malmivaara).

”On ihmeteltävä rauha vallitsemassa siellä, missä kaikki, sekä papit että sanankuulijat nukkuvat. Saarnat ovat pehmeitä kuin puuvilla ja kansa nukkuu niiden aikana makeasti. Ei siellä uskonnollisista asioista väitellä, kun ei niistä koskaan keskustellakaan” (W.Malmivaara).

Tarvitsemme kahdenlaista herätystä: 1. Suruttomien heräämistä synnin unesta
2. Uskovien heräämistä lahkolaisunesta

MENKÄÄMME

”Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisilleen: ”Menkäämme nyt Beetleheimiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti” (Luuk.2:15).

Tässä on **monikkomuoto**. Lahkolainenkin suunnistaa Jeesus-lapsen seimen ääreen, mutta hän ei suinkaan alennu kulkemaan ”yhdessä muiden Jumalan lasten kanssa”, vaan tekee matkaa ylpeänä eliittijoukossa, omassa turvallisessa ja oikeaoppisessa porukassa. **Valtakuntakristityt sen sijaan kulkevat Beetleheimiin nöyrinä käsi kädessä toisten uskovien kanssa!** - Kummassa joukossa Sinä tänä jouluna riennät Beetleheimiin?

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden... Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi tempeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä” (Ef.2:14,19-22).

Väinö Hotti